

Nr 275

Av herr **Hamrin** i Jönköping, *angående användningen av statsanslaget till fonden för idrottens främjande.*

(Lika lydande med motion nr 190 i Första kammaren)

Frågan om boxningssporten och dess skadeverkningar har under senare år gång på gång varit föremål för riksdagens uppmärksamhet, varvid den meningen vunnit stark anslutning att man här har att göra med en avart av idrott som icke borde av det allmänna i någon form uppmuntras. Emellertid har statsmakterna tyvärr ännu icke funnit tiden mogen att undandra denna råa hantering sitt stöd. Alltjämt utgår sålunda anslag till boxningen ur det ordinarie idrottsanslaget (tionde huvudtiteln, avsättning till fonden för idrottens främjande). Det må observeras, att medelstilledningen i fråga fortgår, i trots av att enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande särskild sakkunnig tillkallats med uppgift att från medicinska synpunkter närmare granska denna form av sportutövning. Det synes uppenbart, att redan en sådan misstänksamhet borde vara skäl nog för att vägra boxningen fortsatt statsstöd.

De argument som tidigare i riksdagsmotioner åberopats mot boxningen äger självfallet alltfört i oförminskad grad sin giltighet. Boxningen står i strid med själva idrottens idé, som är att bygga upp kroppen, skapa sunda och livsdugliga människor och dymedelst främja folkhälsan. Ständigt på nytt inträffar dödsfall i boxningsringen eller i direkt anslutning till de blodiga envig som där utkämpas, och att många utövare av sporten fysiskt och mentalt bryts ned står utom allt tvivel. Nyligen innehöll boxningstidningen *The Ring* en uppgift om att under fjolåret tio dödsoffer krävts i boxningsringen. Sex professionella utövare av sporten och fyra amatörer slogs till döds under boxningsmatcher. Antalet dödade på ett år har, enligt samma källa, varierat mellan 22 och 6. Dessa uppgifter, i och för sig graverande nog, ger naturligtvis endast en antydan om riskerna. Det nämnda fackorganet säger exempelvis ingenting om den tribut, som boxningen kräver i form av hjärnskadade, svårt invalidiserade människor. Invändningen att skada uppkommer även inom andra idrottsgrenar är icke relevant, enär det då är fråga om olycksfall eller brott mot reglerna. När det gäller boxningen däremot sker skadegörelsen avsiktligt och sanktioneras av reglerna.

På sistone har i vårt land av speciella skäl intresset på ett skrämmande sätt flammats upp kring den yrkesmässigt utövade boxningen, och många ser med rätta häri en kulturfara av allvarligaste slag. Råheten glorifieras, människornas sämsta instinkter uppammas. Det förtjänar tas under övervägande,

om ett civiliserat samhälle alls bör tolerera en verksamhet som till sin natur är så ödeläggande. Det är från amatörboxningen som den professionellt bedrivna boxningen hämtar sina rekryter. Amatörboxningen tjänar med andra ord som plantskola eller inkörsport för boxningens yrkesmän och bör följaktligen även av den anledningen skiljas ut från all verklig idrott. Mot den bakgrunden framstår kravet på boxningsanslagets indragande som så mycket mer angeläget.

Det är i detta sammanhang anledning att ånyo erinra om den engelska läkartidningen *The Lancets* ledare för juni 1959, där det säges vara varje läkares plikt att bekämpa boxningen. Tydligare kan icke klargöras att den misshandel som övas på boxningsarenorna ingenting har med sund idrott att skaffa.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen i anslutning till behandlingen av det av Kungl. Maj:t begärda anslaget till fonden för idrottens främjande måtte besluta, att ingen del av detta anslag får användas för stöd åt den från medicinska, humanitära och allmänt kulturella synpunkter destruktiva boxningssporten.

Stockholm den 25 januari 1961

Yngve Hamrin
i Jönköping

Nr 276

Av herr **Lassinantti m. fl.**, om inrättande av en befattning som kurskonsulent vid statens hantverksinstitut.

(Lika lydande med motion nr 185 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1961

<i>Ragnar Lassinantti</i>	<i>Hans Nordgren</i>	<i>Harald Larsson</i> i Hedenäset
<i>Ingvar Svanberg</i>	<i>John G. Löfroth</i>	<i>Annie Jäderberg</i>
<i>Eric Nelander</i>	<i>Carl Östlund</i>	<i>Einar Henningsson</i>
<i>N. Stenberg</i>	<i>Gösta Darlin</i>	<i>Rune Johansson</i> i Norrköping
<i>Hugo Bengtsson</i>	<i>Märta Boman</i>	<i>Elias Jönsson</i> i Ingemarsgården
<i>Jan-Ivan Nilsson</i> i Tvärålund	<i>Astrid Lindekvist</i>	<i>Olof W. Wiklund</i>
